Год. I. Добричъ, 6 ноемврий 1941 година Брой 17.

Добруджанска ПОЩА

ВЕСТНИКЪ ЗА ЗАЩИТА ИНТЕРЕСИТѢ НА ДОБРУДЖА

Телефонъ № 30. Чек. с/ка 6772. Гл. редакторъ: Г. Д. ИВАНОВЪ.

Отпуснатъ е единъ 3 мил. заемъ за Добрич. общ. за реализиране на ПОСТРОЙКАТА на НОВИЯ ВОДОПРОВОДЪ въ ДОБРИЧЪ

Снабдяването на града съ обилно количество вода. Въпросътъ за учредяването на общинска електрическа централа окончателно разрешенъ по своята сѫщность. Доставка на осемь клм. тржби за поправката на сегашния водопроводъ и за построяването на новъ такъвъ за довеждането на водата въ града. Добричката смѣсена гимназия стана държавна.

Добричани ще се ползуватъ наскоро съ евтина електрическа енергия.

Кметътъ на града ни, г. Анг. Черкезовъ, който бѣ на посещение за нѣколко дни въ Столицата за уреждане на нѣкои въпроси отъ жизненъ интересъ за нашиятъ градъ се завърна. Предъ нашиятъ представитель, г. Черкезовъ даде следнитѣ освѣтления за своята мисия въ София и за постигнатитѣ резултати:

г. Анг. Черкезовъ — кметъ на гр. Добричъ

— Презъ време на посещението си въ Столицата бѣхъ приетъ последователно отъ м-ра на вѫтрешнитѣ работи, г. Габровски, отъ м-ра на финанситѣ, г. Д. Божиловъ, м-ра на благоустройството, г. инж. Василевъ, м-ра на желѣзницитѣ, г. Горановъ, отъ председателя на камарата, г. Калфовъ и отъ други начальници на отдѣленията при разнитѣ министерства.

Единъ отъ най-важнитѣ въпроси за града ни е получилъ своята конкретна форма на разрешение. Касае се за учредяването на електрическа централа, за която вече излѣзе указъ, съ който, като се изтъква обществената полза отъ това предприятие се отчуждава за нуждитѣ на общината. Така добричкото гражданство ще задоволи своитѣ нужди отъ електрическа енергия на едни поумѣрени и общодостѫпни цени. Това е една важна придобивка на нашия градъ.

Съ посещението си, което имахъ при м-ра на финанситѣ, г. Д. Божиловъ, успѣхъ да получа одобрението за отпускането на единъ заемъ за Добричката община отъ три милиона лева, който въпросъ се разреши окончателно следъ като получихъ и писмо отъ м-ра на вѫтрешнитѣ работи, че заема може да се сключи.

Съ сумата на заема сѫ закупени 8 клм. тржби, които ще послужатъ за поправката на сегашниятъ водопроводъ въ града ни, а сѫщо така и за направата на 6 километра новъ водопроводъ за довеждането на водата отъ новитѣ източници до гр. Добричъ.

На въпроса, за кога се очакватъ да пристигнатъ тия материали за новия водопроводъ, г. Кмета заяви:

— Вагонитѣ съ тржбнитѣ материали се очакватъ всѣки день. Въ скоро време ще започнатъ работитѣ около поправката и направата на единъ модеренъ градски водопроводъ, съ което ще се запълни една отъ сѫществѣнитѣ нужди на града ни откъмъ наличность на вода. Наредъ съ това ще може значително да се подобри градската хигиена, която до сега, вследствие липсата на вода може да се каже е била доста изоставена.

При посещението си при м-ра на желѣзницитѣ, г. Горановъ уредихъ въпроса за извозването на кулениитѣ отъ общината 650 тона дърва за огрѣвъ отъ Държавното горско стопанство „Тича", за нуждитѣ на училищата и общинскитѣ учреждения.

Председателя на камарата бѣ извънредно любезенъ и сърдеченъ и ме улесни извънредно много въ моята мисия, особено при сключването на заема, както и по отношение получаването на дървения материалъ. Сѫщо така бѣхъ улесненъ при издействуването и покупката на единъ 4 тоненъ камионъ за общината, нуженъ за работитѣ по водопровода и при шосирането на улицитѣ на града. Освенъ това успѣхъ да получа 7 комплекта гуми, които ще послужатъ за поставянето въ изправность превозната служба на града ни.

М-вото на просвѣтата бѣ отпуснало 200 хил. лв. за доизкарването на училището „Хр. Ботевъ", сега сѫщото м-во ни отпусна още 50 хил. лв. за сѫщата цель. Трѣбва сѫщо да ви съобща, че се постигна едно щастливо разрешение на въпроса за издръжката на мѣстната ни Смѣсена гимназия, която изцѣло минава подъ грижитѣ на м-вото на просвѣтата и става държавна. Отпусната е сѫщо така и сумата 60 хил. лв. за набавяне на печки за гимназията, а сѫщо така и 150 чина, отъ които 90 за гимназията и останалитѣ за основнитѣ училища.

Успѣхъ сѫщо така да снабдя общината съ разрешително за набавянето на материали, нужни за направата на двѣтѣ помпени станции — при водопровода и кланницата. Наредено е изпълнението на доставката на медни жици и медни вѫжа.

Презъ време на пребиваването си въ Столицата участвувахъ въ една 9-членна делегация отъ Добруджа, съ която посетихъ Двореца и бѣхме приети отъ Н. В. Царя. Поднесени бѣха подаръци по случай годишнината отъ Освобождението на Добруджа.

Комисарътъ за Добруджа предъ „Добрудж. поща"

За поземлената собственость въ Добруджа

Държавата ще плаща обезщетение за отнетата една трета земя на добруджанци

Комисарътъ за Добруджа, г. Цанко Каракуневъ е билъ посетенъ отъ нашата кореспондентка въ София, предъ която е далъ следнитѣ изявления въ връзка съ голѣмитѣ въпроси, които предстоятъ да бѫдатъ разрешени за поземлената собственость въ Добруджа:

г. Цанко Каракуневъ комисарь на Добруджа

— „По въпроса за връщането на еднаго трета земя на добруджанци, за което имаме вече решението на министерския съветъ положението се урежда, като на ощетенитѣ стопани ще бѫдатъ заплатена третинката земя. Кога и какъ ще стане излащането на обезщетение не може съ положителность да се определи.

— Какъ стои въпроса съ ипотекираните при български поданици румънски (колонистки) имоти?

— Частнитѣ задължения ще бѫдатъ уредени чрезъ една специална спогодба между двѣтѣ правителства.

На въпроса, кога ще бѫде изготвенъ законопроекта за окончателното уреждане на поземления въпросъ въ Добруджа, г. Комисаря отговорилъ:

— Оземляването и настаняването на преселницитѣ е почти 95 % свършено. За сега е въ ходъ строежа на около 700 типови кѫщи, въ които ще бѫдатъ настанени бездомнитѣ с. добруджанци и се очаква презъ този сезонъ строежа имъ да бѫде привършенъ и преселницитѣ настанени и чакъ следъ това ще бѫде създаденъ закона.

С. Лазарова.

ЧУЙТЕ ГОВОРА и ПѢСЕНЬТА на СВѢТА чрезъ свѣтовната марка радиоапарати

Телефункенъ!

Представители;

Сапунаровъ & Имаретски

ДОБРИЧЪ, на Шадравана. Телефонъ № 80.

Внимание! Жители на Добричъ, Балчикъ и Каварна, най-финни и здрави кошничарски мебели, кошове, легла за бебчета и други кошничарски издѣлия ще намѣрите винаги на складъ при кошничар ката работилница Б. Авнаудовъ ул. „27 юлий" № 36—Варна—варненци, вие знаете това.

Запомнете фирмата!

В-къ „Добрудж. ПОЩА" рекламира най-добре въ Добруджа.

Голѣмата областна конференция въ Добричъ

Добричъ посрещна сърдечно всички околийски управители, полицейски коменданти и кметове на цѣлата Шуменска область. Гоститѣ посетиха военното гробище, гдето положиха вѣнци отъ живи цвѣтя. Тържеството по откриването на конференцията и едночасовата речь на Областния директоръ, г. Ст. Пеневъ. Изнесенитѣ реферати. Гоститѣ посетиха нѣкои села въ Добруджа.

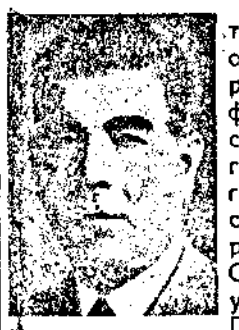

По инициативата на г. областния директоръ Стефанъ Пеневъ се устрои въ гр. Добричъ голѣма областна конференция на Околийскитѣ управители, Полицейскитѣ коменданти и Кметоветѣ отъ цѣлата Шуменска область. На конференцията присѫтствуваха отъ Министерството на вѫтрешнитѣ работи Н-ка на службата Социални грижи, г-жа Мара Табакова, Инспектора по общинитѣ г-нъ Кирилъ Кѫневъ и Областния полицейски началникъ г-нъ Петъръ Чакѫровъ.

Преди откриването на конференцията всички участвующи отидоха на военното гробище въ Добричъ, кѫдето отъ страна на кметоветѣ и околийскитѣ управители отъ Шуменската область кмета на с. Мадара, г. Владимиръ Шейтановъ поднесе вѣнецъ отъ живи цвѣтя и произнесе вдъхновено слово, следъ това въ знакъ на почить къмъ паметта на падналитѣ герои за обединението на България всички паднаха на колѣне и изпѣха „Покойници". Отъ тукъ начело съ г. Обл. директоръ Ст. Пеневъ участвующитѣ въ конференцията взеха участие въ благодарствения молебенъ устроенъ по случай Тезоименния день на Н. В. Царицата и Деня на Народнитѣ будители.

Конференцията бѣ тържествено открита въ голѣмия салонъ на Административната палата, точно въ 3 часа следъ обѣда въ присѫтствието на представители на всички служби и организации и много граждани, ученическата музика изсвири Шуми Марица и Химна на Царя. Химнътъ на Царя се пое отъ всички участвуващи въ конференцията. Картината бѣ много мила и трогателна. Забелязваше се добруджанци, които присѫтствуватъ за пръвъ пѫть на такава служебна конференция и трогателно тържество при пѣнето на Химна на Царя се просълзиха отъ радость.

Областния директоръ г. Стефанъ Пеневъ откри следъ това конференцията съ високо патриотична и вдъхновена речь. Въ своята едночасова речь той изтъкна родолюбието и здравия български духъ на добруджанеца и очерта ролята и задачитѣ на кметоветѣ въ изграждането на новата национална държава Речьта на г. Пеневъ, която често бѣ прекѫсвана съ ржкоплѣсване бѣ изпратена съ бурни одобрения и ура.

Поднесоха приветствия на конференцията Началника на гарнизона, кмета на града г. Черкезовъ, Околийския училищенъ инспекторъ, Председателя на запаснитѣ офицери и други родолюбиви организации.

Областния директоръ г. Ст. Пеневъ държа лекция на тема „Принципитѣ на новата, съвременна национална държава".

Въ недѣля 21 т. м. сутринята конференцията продължи своята работа, Обл. едм. инспекторъ Падаревъ държа рефератъ на тема „Значението и задачитѣ на новия институтъ Национална пропаганда", Началника на служба Обществено подпомагане отъ М. В. Р. Н. З. г-жа Табакова държа рефератъ на тема „Общественото подпомагане въ България", следъ нея кмета на гр. Варна г. инж. Мустаковъ говори на тема „Бюджета на българската община". Рефератитѣ бѣха изслушани съ голѣмо внимание отъ участвуващитѣ въ конференцията. Следъ обѣдъ конференцията продължи своята работа.

Областния директоръ г. Ст. Пеневъ говори по приложението на чл. 20 отъ Закона за защита на държавата, Закона за гражданската мобилизация и по службата И. В. П.

Конференцията се закри вечерьта, а на другия день участвуващитѣ посетиха нѣкои селища изъ Добруджа, кѫдето кметоветѣ и околийскитѣ управители, за да се запознаятъ съ Златна Добруджа.

На 3 т. м. вечерьта Варненската градска община даде специално представление на участвуващитѣ въ конференцията въ Варненския народенъ театъръ съ пиесата „Боряна" отъ Иовковъ.

Отъ тукъ всички се разотидоха изъ своитѣ мѣста. С.

Откриване на първия театраленъ сезонъ въ свободенъ Добричъ

Ролята на театъра въ миналото. Днесъ Добричъ има свой истински театъръ.

Завчера 2 т. м. стана тържественото откриване на първия театраленъ сезонъ въ Добричъ, следъ освобождението на Добруджа.

Докато въ миналото театралното дѣло въ града ни, често пѫти спѫвано въ своето развитие и задушавано отъ лошитѣ условия на сѫществуването, не е могло да крачи свободно напредъ, за да достигне своя висшъ стадий на разцвѣтъ, днесъ театъра въ Добруджа е положенъ на здрави и сигурни основи и добруджанци ще иматъ удоволствието да се наслаждаватъ отъ висшето откровение, което раздава истинското сценично творчество.

Откриването на театралния сезонъ стана съ пиесата „Ханъ Татаръ" отъ Ник. Икономовъ. Присѫтствуваха: областния директоръ г, Ст. Пеневъ, кмета на града г. Черкезовъ, кметоветѣ на Варна и Шуменъ г. г. Мустаковъ и Харалампиевъ и др. официални лица на града. Публиката прояви най-живъ интересъ къмъ премиерата на театъра съ своето масово посещение.

Директора на театъра, г. Ат. х. Поповъ произнесе речь, съ която обяви откриването на новия театраленъ сезонъ, като между другото и тъкна ролята, която е изигралъ театъра въ миналото на Добруджа за поддържане на будното народностно съзнание у българина.

Въ следващия брой ще ви предадемъ впечатленията отъ изнесенитѣ роли на премиерната пиеса „Ханъ Татаръ".

Д. П.

Всѣки народъ въ своята държава

Българскиятъ народъ съ освобождаването на Добруджа, Македония, Тракия и Моравско, постигна своето териториално обединение. Народностното си обединение, обаче, той още не е завършилъ.

Вънъ отъ предѣлитѣ на България живѣятъ единъ милионъ българи въ следнитѣ държави:

Въ Банатъ (ромънски и сръбски)	35,000
Въ Бесарабия	350,000
Въ стара Ромъния и сев. Добруджа	300,000
Въ Америка	120,000
„ Южна Русия	115,000
„ Албания и други страни	80,000
Всичко българи	1,000,000

Налага се часъ по-скоро всички тѣзи българи да бѫдатъ приютени въ предѣлитѣ на майка-отечество. Така ние ще осѫществимъ лозунга на новото време: „всѣки народъ въ своята държава".

Катя Байчева Стоянова

— и —

Добри Костадиновъ Карнабатловъ

старши пощенски чиновникъ

СЕ ВѢНЧАХА

Кумува подполковникъ Сим. Ивановъ командиръ на 8 кон. полкъ

Добричъ Ямболъ—Добричъ

Четете вестникъ „Добруджанска ПОЩА"

Единъ похваленъ починъ

Провеждане на акцията за изкуственото осеменяване на овцетѣ, което стана за пръвъ пѫть въ Добруджа по починъ на Института противъ развъдни болести и изкуственото осеменяване тази година даде превъзходни резултати. Очаква се близкото бѫдеще да ни поднесе едно великолепно поколѣние отъ кръстосанитѣ раси на мѣстната овца съ породата Мерино-флайшъ. За цельта бѣха командировани г. г. Д-ръ Праховъ и Д-ръ Гичевъ, специалисти по осеменяването, подъ чието ржководство и контролъ се извърши осеменителната акция. Въ Добруджа, бѣха открити 5 пункта.

Представитель на вестника-ни, заедно съ г. Праховъ е посетилъ пункта при село Идирисъ-коюсу — Дуванъ-ювасъвска община и е останалъ съ отлични впечатления отъ работата и грижитѣ, които се полагатъ за подобрението на овцевъдството.

Кметътъ на Дуванъ-ювасъвската община, г. Асенъ Гранджевъ, който презъ миналото, въ качеството си на кметъ на с. Заноге; Софийско е оказалъ ценно съдействие на ветеринарнитѣ органи при организиране осеменяването на овцетѣ въ общината му, за което му е била изказана похвала и благодарность съ заповѣдь № 6281 на М-вото на земедѣлието и държавнитѣ имоти за дето е далъ своето ценно съдействие при провеждането на акцията за изкуствено осеменяване и тази година като кметъ на Дуванъювасъвската община е съдействувалъ за провеждането на тази акция въ селата при общината му, особено като се има предвидъ недовѣрието съ което поглежда отнавало населението къмъ подобни инициативи

Въпрѣки всичко това, г-нъ Гранджевъ съ своитѣ съвети, които е давалъ къмъ стопанитѣ е успѣлъ да ги увѣри за ползата и отличнитѣ резултати отъ кръстосванията, които ставатъ по изкуственъ начинъ за масовото и бързо оплождане и ги накаралъ, макаръ да бѣ станало малко закъснение съ доставката на кочоветѣ, да доведатъ останалитѣ овци въ осеменителната станция. Имайки предвидъ голѣмото стоп. значение, което представлява за скотовъдна Добруджа, изкуствения начинъ на осеменяване, ние, изказваме желание въ следващата кампания, презъ идущата година г. г. кметоветѣ да обърнатъ по-голѣмо внимание и обяснятъ на селскитѣ стопани голѣмата полза отъ тази важна придобивка за скотовъдството въ Добруджа.

Снимки отъ източния фронтъ

Германски парашутисти очакватъ заповѣдь за скачане на неприятелскитѣ позиции на източниятъ фронтъ.

ЖИТНИЦАТА НА СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗЪ

Полуостровъ Кримъ, днесъ е въ германски ржце

Областьта, която се простира като ивица, широка надъ 150 клм. покрай долното течение на рѣката Днепъръ къмъ Черното и Азовско море, е била позната още презъ древностьта като житница на Източна Евопа, подъ името Таврида. Още презъ времето на историка Херодотъ, тукъ сж били основани гръцки колонии, сравняваии по тѣхното плодороаие съ долинитѣ на р. Нилъ. По полуострова сж се простирали безкрайни сочни ливади и пасбища за добитъка, и буйни житни ниви.

Тукъ природата е била щедра и човѣкъ би нарѣкълъ Кримъ „земенъ рай“, ако се изключатъ две обстоятелства: навременната голѣма горѣщина, която присушава презъ нѣкои лѣта цѣлата растителность, и голѣмата липса на работни сили.

Историята на Кримъ е много пъстра. Презъ 4. и 5. столѣтие тази область е била часть отъ империята на източнитѣ Готи, докато отъ 8 — 13 вѣкъ Кримъ е билъ въ сферата на влияние на нормано-украйнския Киевски князъ, комуто тази область е била отнета отъ нахлуващитѣ татари. Презъ течение на следващитѣ столѣтия тази область е била оспорвана отъ украйнскитѣ казаци и татаритѣ, докато най-после презъ 18 вѣкъ бива завзета отъ Русия. Заселването на тази плодородна земя, опустошена и изоставена презъ течение на татарското господство, започва въ бързо темпо. Казаци, украйнци, германски колонисти, малко число фарнуци, гърци и румънци се заселватъ въ богатитѣ области на полуострова. Руснаци отъ московската область сж идвали презъ лѣтото да извършватъ сезонна работа.

Плодородието на древната Таврида е голѣмо. Почвата е покрита съ 1.2 м. добелъ пласть черноземъ. Край брѣга на Азовското море този пласть достига дори до 3 — 4 метра. Правятъ се даже и разкопки на каолинъ, графитъ и желѣзо. Горитѣ, които сж покривали безкрайни площи презъ миналитѣ вѣкове, днесъ до голѣма степень сж изсѣчени. Историцитѣ и пжтешественици на миналитѣ вѣкове описватъ безкранитѣ гори отъ бжки и липа, простиращи се по протежение на езерата По време на болшевишкото управление започва изкореняването и на малкото гори, които сж останали по тѣзи мѣста. Поради тази причина и климатътъ е претърпѣлъ значителна промѣна, като е станалъ по-сухъ. Днесъ презъ горѣщитѣ лѣтни месеци сушата често застрашаа да присуши реколтата.

Въпрѣки тѣзи климатически измѣнения, Кримъ и днесъ е житницата на Съветския Съюзъ. Извънъ богата реколта на жито, тукъ има въ изобилие и овощия, грозде, вино, млѣчни продукти, риби, захарь, медъ и месо. Сжщо и коневъдството е силно застжпено въ тази благодатна область.

Днесъ, благодарение мощния устремъ на германскитѣ победои войски, придружени отъ румънски корпуси, тази область можа да бжде окупирана инзненадващо бързо. Съ това съветскитѣ армии сж лишени отъ своитѣ най-ценни продоволствени бази.

Поради изчерпва не на всички
ТРАКТОРИ
„БУЛДОГЪ“
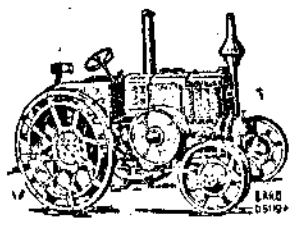
приематъ се поржчки за доставка презъ зимата и пролѣтьта.
Генералeнъ представитель ГАВРАИЛЪ КОЛАНДЖИЕВЪ, София, Мария Луиза 16
Телефонъ № 2-27-28

Добруджанци гости на Варна!
Известния хотелъ
„Македония -- Зенгиновъ“
въ ВАРНА на ул. Итало-Балбо“ ви предлага отлична ЧИСТОТА и СПОКОЙНО НОЩУВАНЕ
Хотела се намира много близо до пазаря. 1-4
Сервиратъ се отлични стари бѣли и червени вина и първокласна СКАРА

„СИРКА“ А. Д.
За млѣкопреработване и износъ на млѣчни произведения
СОФИЯ
На телеграми: „СИРКА“
Телефонъ: 2-16-77

Четете вестникъ „Добруджанска ПОЩА“

ЗА ЗЕМЕДѢЛСКИТѢ ПЕНСИИ

Кои земедѣлски стопани ще получаватъ земедѣлска пенсия презъ 1942 год. Какво се изисква отъ лицата, които следва да бждатъ пенсионирани

Въ допълнение на окржжно № 35 отъ 16 августъ 1941 г., обнародвано въ „Държавенъ вестникъ“, брой 186 отъ 21 августъ 941 г., Главна Дирекция на държавнитѣ дългове — Дирекцията за пенсиитѣ намира за необходимо да даде следнитѣ разяснения въ връзка съ подаването на заявленията и документитѣ за отпускане на земедѣлска пенсия отъ лицата, които следва да получатъ такава пенсия отъ 1 януарий 942 г.:

1. Предвиденитѣ въ чл. 16 отъ правилника за прилагане на закона за пенсиониране на земедѣлцитѣ срокове 15 септемврий и 31 октомврий 941 г., за подаване въ общинскитѣ управления и изпращане въ Дирекцията на пенсиитѣ на заявленията съ документитѣ за отпускане на земедѣлска пенсия за да започне да тече отъ 1 януарий 942 година, се отнасятъ за лицата, които притежаватъ редовно кръщелно свидетелство, възъ основа на регистритѣ за рожданията, или които могатъ да установятъ датата на рождането си съ общинско удостовѣрение издадено възъ основа на регистритѣ за гражданското състояние, въ които сведенията за датата на рождането сж били вписани възъ основа на регистритѣ за рожданията. Въпросниятѣ срокове не засѣгатъ, обаче, лицата, имаши право на пенсия отъ 1 януарий 942 г., които ще трѣбва да доказватъ възрастьта си чрезъ водене на установителенъ искъ предъ съответния околийски сждъ. За тѣзи случаи разпоредбитѣ на последната алинея на чл. 16 отъ правилника за прилагане на закона за пенсиониране на земедѣлцитѣ и разяснението, дадено съ последната алинея на т. 16 отъ горепоменатото окржжно. Споредъ тѣзи разпоредби, за да получи пенсия отъ 1 януарий 942 г., едно лице, което ще установява възрастьта си чрезъ водене на установителенъ искъ предъ околийския сждия, изисква се: 1) лицето да заведе установителния искъ до 31 октомврий 941 г. и 2) да подаде заявлението съ документитѣ за отпускане на пенсия въ двумесеченъ срокъ отъ снабдяването му съ решението на околийския сждия за установяване на възрастьта.

Като се има предвидъ горното, вмѣнява се въ дългъ на общинскитѣ власти, да обяснятъ и внушатъ на лицата имащи право на земедѣлска пенсия отъ 1 януарий 942 г., които ще трѣбва да водятъ установителенъ искъ за доказване на възрастьта си, че тѣ не трѣбва предварително да подаватъ заявленията за отпускане на пенсия, както сж сторили нѣкои, прилагайки къмъ заявлението само една часть отъ документитѣ, а сждебното решение за доказване на възрастьта, да представятъ впоследствие, ами ще трѣбва до 31 октомврий 941 г. да заведатъ установителния искъ, и когато получатъ решението на околийския сждия, тогава чакъ да подадатъ заявлението за отпускане на пенсия, като къмъ него приложатъ всички необходими документи, включително и решението на околийския сждия за доказване на възрастьта.

Такова лице е длъжно, следъ като се снабди съ решението на околийския сждия, незабавно да подаде заявлението съ документитѣ за отпускане на пенсия въ общината, за да може последната да го препрати въ Дирекцията на пенсиитѣ преди да е изтекълъ двумесечния срокъ.

Предвидъ на това, че при тѣзи случаи двуседмичния срокъ за различнитѣ лица ще тече различно, въ зависимость отъ датата на издаването за всѣко лице на решението на околийския сждия, тия заявления ще следва да се препращатъ отъ общинскитѣ управления въ Дирекцията на пенсиитѣ и на по-малки групи или по единично, съ огледъ да не пропуснатъ двуседмичния срокъ.

2. По смисъла на чл. 7 отъ закона за пенсиониране на земедѣлцитѣ, не могатъ да служатъ като доказателство за установяване на възрастьта при отпускане на земедѣлска пенсия такива кръщелни свидетелства, които сж издадени отъ църковнитѣ власти възъ основа на махленски свидетелства, а не възъ основа на регистри за рожданията. Лицата които притежаватъ такива кръщелни свидетелства, ще следва сжщо до 31 октомврий 941 г., да заведатъ установителни искове предъ околийскитѣ сждилища за установяване на възрастьта и да се съобразятъ съ разясненията, дадени по-горе.

3. Въ Дирекцията на пенсиитѣ сж постжпили заявления съ документи за отпускане на земедѣлска пенсия, които не сж съставени споредъ изискванията на закона и правилника за пенсиониране на земедѣлцитѣ и не могатъ да послужатъ за цельта поради която причина се явява нужда да се отправятъ запитвания и се водятъ излишни преписки. По този поводъ, обръща се внимание на общинскитѣ управления и на земедѣлскитѣ задруги, че тѣ трѣбва да издаватъ удостовѣренията точно по образцитѣ, които бѣха дадени съ окржжното № 35 отъ 16 августъ 941 г., обнародвано въ „Държавенъ вестникъ“, брой 186/941 г. Сжщото важи и за заявленията за отпускане на земедѣлска пенсия.

Окр. № 53 отъ 19. IX. 941 г. М. ф.

Общини и кооперации!
Новото време иска нови срѣдства за работа.
ПИШУЩИ МАШИНИ
Адлеръ
циклостили и смѣтачни машини търсете
при представителитѣ
Сапунаровъ & Имаретски
ДОБРИЧЪ, на Шадравана

Добруднанци!
Посещавайте въ Варна
ресторанитъ „ЛОЗА“
срещу пощата
жгъла Владиславъ и Съборна
кждето ще останете
най-доволни.
Съдържатель: Василъ Николовъ, добруджанецъ

ПѢВЕЦЪТЪ НА ДОБРУДЖА

Изминаха се четири години отъ смъртьта на вдъхновения поетъ на Добруджа. Презъ това време името на Иорданъ Йовковъ още повече бѣ изтъкнато на вниманието на българската културна общественость. Добруджа, на която нейния любящъ синъ посвети живота си, днесъ е свободна; той не участвува въ праздника на освобождението ѝ, но затова пъкъ тя може подчертано да изяви своето преклонение предъ дѣлото на своя възторженъ писатель.

Иорданъ Йовковъ се роди въ гънкитѣ на Стария балканъ, отъ когото наследи романтиката и чуднитѣ легенди на неговитѣ храбри хайдути. Тѣхъ той възпѣ въ своитѣ „Старопланински легенди“, отъ тѣхъ той наследи пламениата си приобщеность къмъ светая светихъ на българина. Израстналъ и възмжжалъ въ просторна и хлѣбородна Добруджа, Йовковъ опозна тукъ красивото самоотречение, за който българскиятъ народъ даде толкова блестящи доказателства презъ освободителнитѣ войни за свободата на братаробъ.

Личната сждба на Иорданъ Йовковъ е тѣсно свързана съ изпитанията и борбитѣ на българина. Народенъ учитель въ Добруджа, въ най-близъкъ досега съ своя народъ, Йовковъ може още по-добре да го опознае и въ годинитѣ на българскитѣ изпитания, когато като войникъ-боецъ взе живо участие въ походитѣ на българския народъ презъ балканската, междусъюзническата и свѣтовната война. Така, както малцина други, той се кръсти въ изпитанията и овладѣ повелитѣ на България, които бѣха и си останаха за него единствената найсъкровена цель въ живота.

Затова въ годинитѣ на Добро-поле, когато българскитѣ народностни блѣнове, развѣнчани и похулени, бѣха принизени отъ победителя, той не загуби самообладание, нито се разколеба въ вѣрата ѝ въ приобщеностьта си къмъ своя, къмъ нашия общъ отечественъ дългъ. Бѣше време, когато пораженството и духовното развитие господствуваха надъ политическа и културна България. Въ тѣзи сждбоносни години, той бѣше на фронта на българската народностна борба: чрезъ своитѣ вдъхновени военни разкази и особено съ преклонението си предъ кръстнитѣ страдания на българска Добруджа, Йор. Йовковъ като боецъ-писатель вдъхновено работи за осъзнаване и пробуждане на българското самочувствие и за разрастването на неговитѣ омаломощени народностни и духовни сили.

Ето въ тази атмосфера се родиха и се раждаха неговитѣ образи, тѣзи рѣдки изваяния на несломимия български духъ, въ които той вложи синовната си обичь къмъ поробена Добруджа, одухотвори ги съ непомрачената привързаность на добруджанскитѣ българи къмъ общото ни отечество и така направи отъ тѣхъ символи на нова България, която израстна и възмжжа подъ голготскитѣ мжки на Ньой. За Йовкова Добруджа бѣ само повода да ни приобщи къмъ зрѣещата борба за утвърждаване и самосъзнание на българския духъ, за който новото време му приготви нови изпитания.

Днесъ, когато България празднува своя голѣмъ праздникъ — освобождението и обединението на българската народность, въ деня на Йовковата годишнина, всички трѣбва да си спомнимъ съ преклонение и съ обичь за дѣлото на великия будитель на българското самочувство и самосъзнание, за вдъхновения и вѣренъ синъ на освободена българска Добруджа.

Да бжде вѣчна неговата слава

П. Господиновъ

Кооперации, читалища бакали, кръчмари, земедѣлски стопани
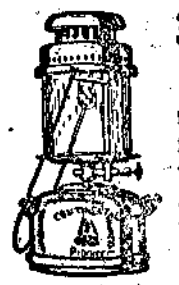
Запомнете!
За вашитѣ Магазинъ или жилище чиста бѣла свѣтлина ще имате само съ петролни фенери
ПЕТРОМАКСЪ ОРИЖИНАЛЪ
който гори за 16 часа 1 литъръ петролъ.
САМО при представителитѣ
Сапунаровъ & Имаретски
Добричъ, на Шадравана

Важно за дамитѣ въ гр. Добричъ!
Открй се дамско ателие за дамски дрехи на
СТЕФКА ТОДОРОВА
(дипломирана шивачка)
ул. „108“ № 24 — ДОБРИЧЪ
фина изработка по най-последни модели.
Цени конкурентни.

Нашиятъ разказъ

Йорданъ Йовковъ.

БѢЛИТѢ РОЗИ

Надвечерь Спасъ, единъ отъ осемтѣ опълченци, който вардѣха моста, поседна отвънъ на пейката и първото нѣщо, на което се спрѣха очитѣ му, бѣше както винаги, градината на Гергилана насреща и каменната стена съ бѣлитѣ рози по нея. А сега току-що бѣше валѣло дъждъ и всичко изглеждаше по-инакъ. Тия рози се прехвърляха откъмъ градината на Гергилана, защото тя бѣше като тераса, на петьшесть метра висока надъ улицата. Горе, дето се свършваше тая стена, отъ тамъ започваше равнището на градината. Голѣмъ кълбестъ орѣхъ разпущаше нашироко клонитѣ си и хвърляше сѣнка, а подъ него, сухо изградена като старовремска крепость, отвестно се спущаше каменната стена, застлана до срѣдата съ цъфнали бѣли рози. И колко цвѣтъ! Нѣйде на купища, на купища, нѣйде увисналн тежки кичури. Окжпани отъ дъжда, чисти бѣли рози. Отъ тѣхъ още капѣха капки, а долу отъ опадалия цвѣтъ земята бѣше побѣлѣла, като да бѣше валѣло снѣгъ.

Толкова хубаво бѣше всичко туй, че макаръ да си имаше други грижи, Спасъ се трогна и лицето му свѣтна отъ умиление. Чу се гръмъ и той погледна на изтокъ: отвждъ червенитѣ покриви на кжщитѣ, отвждъ хоризота потъваше тъмносинъ облакъ. Спасъ потръпна. Не тоя облакъ, който бѣше миналъ отъ тукъ и си отиваше, бѣше страшенъ, но тия далечни и глухи гърмежи тъй приличаха на топовнитѣ гърмежи, които се чуваха, когато биваше тихо или когато вѣтърътъ идѣше отъ нея страна. Нататъкъ бѣше фронта и тамъ все още се биеха.

Никого нѣмаше изъ улицитѣ. Но ето, че се зададе учителката Ангелина, роклята ѝ бѣше червена като макъ срѣдъ нивитѣ, лицето ѝ мургаво като на жетварка. Като дойде наспоредъ Спаса, тя го погледна съ чернитѣ си продълговати очи, усмихна се и поздрави. Лицето на Спаса стана строго и той заследи съ погледъ учителката. Тя вървѣше леко и малкитѣ ѝ пантофки оставяха бѣли следи следъ нея, защото дъждътъ само бѣше прибъхтелъ прахъ.

Учителката мина моста, дойде подъ каменната стена и погледна нагоре. Може и да е извикала, но Спасъ не чу и доста време тамъ не се виждаше нищо друго, освенъ бѣлитѣ рози горе и младото момиче съ червената рокля долу. Но ето до орѣха се покава Гергилана, засмѣ се и загърмѣ съ дебелия си гласъ. Той накжса рози, направи голѣма китка и я спусна на учителката. Тя я хвана, почти скри лицето си въ нея, следъ туй погледна още веднъжъ къмъ Гергилана и тръгна нагоре изъ улицата. Гергилана гледаше следъ нея и се усмихваше.

Спасъ сърдито промърмори нѣщо. Той не обичаше този Гергиланъ, човѣкъ надъ осемдесеть години, а все още се заплѣваше подиръ младитѣ момичета. Спасъ сждѣше строго и учителката. Освенъ туй, той рѣдко биваше добре разположенъ, защото страдаше отъ една чудновата болесть: не го болѣше никжде, а отвжтре го обземаше мжка, отъ която не можеше да се успокои инакъ, освенъ като станеше да ходи. И тъй, като усѣти, че и сега тая невѣрна болесть вече го подгонва, той скочи, влѣзе вжтре, грабна пушката си, обади се на старшията и тръгна по обиколка изъ селото.

Той вървѣше покрай каменната стена и не поглеждаше нагоре, когато чу веселъ, гърменъ гласъ надъ себе си:

— Спасе, хей Спасе!

Спасъ погледна нагоре: отвждъ купчината отъ бѣли рози, като задъ бѣла прѣспа, стоеше Гергеланъ съ запретнати лакти и кръчоли, мокъръ, брадата като попъ, ухиленъ. Въ ржцетѣ си държеше мотика.

Вас. Друмевъ и връзкитѣ му съ Добруджа

(по случай 40 години отъ неговата смърть)

Народностната и писателска дейность на В. Друмевъ се съвпада съ победата на българския народъ надъ Патриаршията, която победа му дари независима българска черкова. Увѣнчани бѣха усилията на нѣколко поколѣния и народното самочувствие, търде много порастнало отъ това, най-подчертано и убедително се изявява въ любовьта и грижитѣ му за изграждане на българското черковно и училищно дѣло.

Тази тиха победа на българския духъ трѣбваше да се осмисли и оползотвори. А за тази отговорна и деликатна работа бѣха необходими дейни и умни пастири, будни и самоотвержени учители. Престижътъ на българската черкова, както и на българското училище, трѣбваше да бжде подчертанъ на вниманието на турската власть, която, слѣдъ дълги колебания, открито взе страната на борещия се народъ за духовни и народностни правдини Този престижъ трѣбваше да бжде наложенъ и на гръцката Патриаршия, както и на самия български народъ, който имаше причини да иска много повече отъ своята скжпа рожба, за която плати въ дългитѣ и мжчителни борби скжпи народностни жертви. А всичко това можеше да бжде постигнато само като се привлекатъ въ тази градивна и творческа дейность изпъкнали народни водачи и културни люде.

Така мнозина видни българи, въ това число и Василъ Друмевъ, чието призвание бѣ поскоро писателското, отколкото общественото служене, се самопожертвуваха за дѣлото на българската народностната и културна общность. Но съ това свое самоотречение той не измѣни на отечествения си дългъ. Затова най-убедително ни свидетелствува неговото подвижничество въ Добруджа, която той бѣ опозналъ и обикналъ и на която подари ценни усилия и жертви за народностното и културното ѝ издигане и преуспѣване.

Първиятъ допиръ на В. Друмевъ съ Добруджа датира отъ 1858 г., когато той, наедно съ В. Д. Стояновъ, неговъ добъръ приятель и съратникъ, минава презъ нея, на пжть за Одеса, гдѣто е трѣбвало да постжпи като стипендиантъ въ тамошната духовна семинария. Нѣмаме сведения за първитѣ впечатлѣния на Друмева отъ тази българска покрайнина, но тѣ сигурно сж били дълбоки, защото по-късно той проявява затрогваща привързаность и грижи за нея, които ни подсказватъ за неговата действителна обичь къмъ люлката на българската държавность.

Презъ 1861 г. В. Друмевъ напуска Одеса на пжть за Бѣлградъ, за гдето е заминалъ, повлиянъ отъ идеолога на българската национална революция Г. С. Раковски, за да постжпи въ образуваната отъ него българска легия. Тукъ Друмевъ влиза въ стълкновение съ Раковски. Отношенията имъ се изострили дотамъ, че Г. С. Раковски издалъ заповѣдь за разстрелването му. По това време членъ на легията е билъ и познатия общобългарски и добруджански бунтовникъ Стефанъ Тодоровъ Караджа. Той трѣбва да е знаелъ и сигурно високо е ценѣлъ В. Друмева, затова смѣло се застжпилъ предъ Раковски за освобождението му. Караджата е заплашилъ Раковски съ саморазправа, дори вдигналъ срещу него цепеница. Така чрезъ Стефанъ Караджа Добруджа запази за иднитѣ поколѣния и за България живота на бждещия български митрополитъ и бившъ министъръ-председатель. Василъ Друмевъ за цѣлъ животъ е билъ признателенъ за това на Караджата: той всѣкога е говорѣлъ за него съ възторгъ, носѣлъ съ себе си портрета му и на всеуслишание го е наричалъ свой избавитель.

Въ 1869 г. В. Друмевъ завършва духовната академия въ Киевъ и слѣдъ кратъкъ престой въ родния си градъ Шуменъ, отново го виждаме въ Добруджа, първоначално въ Галацъ, при своя нераздѣленъ и обичанъ другарь В. Д. Стояновъ, а впослѣдствие и въ Тулча. Въ Галацъ той взѣма дейно участие при образуването на Българското книжовно дружество, днешната Българска академия на наукитѣ. Фактически това дружество се е ржководѣло отъ неговитѣ действителни основатели В. Друмевъ и В. Д. Стояновъ. Слѣдъ известния български историкъ Маринъ Дриновъ, който е първия председатель на дружеството, В. Друмевъ бива избранъ за неговъ замѣстникъ, на който постъ го заварва освобождението на България.

По това време Друмевъ е вече познатъ писатель, авторъ на нѣколко повести, разкази, на драмата „Иванку“ и на редица статии и монографии върху обществени, културни и религиозни въпроси. Неговото пребиваване въ Галацъ, Браила и Тулча се следи отъ добруджанскитѣ българи. Досѣгътъ му съ

(Следва на IV-та стр.)

Книжнина

„Жена и Домъ“

Получи се въ редакцията ни брой 41 на списание „Жена и домъ“. Нѣма нито единъ въпросъ, интересуващъ българката, който да не е обхванатъ въ списанието: Домакинство, практически съвети и упжтвания, медицина, мода, възпитание, моралъ, здраве, хигиена, художествена литература. Техническо то е едно отъ най-издържанитѣ у насъ. Художествени многоцвѣтни корици и многобройни илюстрации.

Вънъ отъ всичко това, списанието има следнитѣ безплатни приложения: Приложение за уеличени кройки и модели, литературенъ вестникъ „Огнище“, детски в-къ „Пчелица“ и по единъ романъ отъ „Библиотека на жената“. Редакцията дава като безплатни премии на предплатилитѣ абонамента абонати, по изборъ една отъ следнитѣ книги:

1. „Готварска енциклопедия“ (400 стр.)
2. „Ржководство за кроене и шиене и плетене“ (328 стр.)
3. „Книга за жената“ (320 стр.)

Препоржчваме Ви го за новата годишнина която започна отъ мес. септемврий, 1941 год.

Суми по чекова с-ка 3475 — София — „Леге“, 13.

Една интересна литература

Получиха се въ редакцията ни книгитѣ отъ книжнина „Великобългарското защо“ написани отъ видния великобългаринъ и писатель г. Росицовъ. До сега сж излѣзли 19 книги, които представляватъ една много интересна книжнина, въ която авторътъ засѣга въпросътъ за новия свѣтовенъ строй. Цѣлата книжнина е пророческа и дава идеята за събития, които ще възвисятъ България до степень на свѣтовна Великанка, а българския народъ — на Първовърховенъ.

Всичкитѣ книги, около 800 страници изписани заедно вмѣсто за 250 лв. се отстжпватъ **само за 150 лв.**, внесени най-кжсно до 1 ноемврий. Слѣдъ тази дата 170 лв. Суми изпращайте съ пощ. или гербови марки или по пощ. чекова с-ка 6280 на адресъ: книжнина „Великобългарското защо“, г. Хр. Ц. Устабашиевъ, 11 августъ, 28, София Искайте подробни покани

В-къ „Добруджанска ПОЩА“ се посрѣща съ възторгъ отъ всички зем. стопани въ Добруджа, защото ги освѣтлява най-точно по всички въпроси.

КЖТЧЕ ЗА ЗЕМЕДѢЛСКИЯ СТОПАНИНЪ

Ковката на коня

Грижитѣ за копитата трѣбва да започнатъ още съ първитѣ седмици слѣдъ раждането на младото конче. Правилниятъ растежъ на копитото при младитѣ кончета зависи най-много отъ начина на отглеждането. При пасбищното отглеждане отъ многото движение копитата се развиватъ правилно и иматъ правилна форма и доброкачественъ копитенъ рогъ.

Добриятъ стопанинъ прегледа редовно копитата на кончетата си и чисти и поправя формата имъ. Петитѣ се скишаватъ, за да се даде възможность на стрелката да се допира до земята. Най-доброто срѣдство за запазване копитата здрави е пасбищното отглеждане по сухи, но не и каменливи пасбища. Въ влажни и мочурливи ливади се развиватъ плоски копита.

При оборно отглеждане копитата нарастватъ повече въ предната си часть, и роговата стена на петитѣ се подгъва. Копитата ставатъ криви и стѣснени, ако не се подрѣзватъ и поправятъ навреме отъ подковача.

Подкованото на кончетата трѣбва да започне слѣдъ завършване на 4 години, отъ която възрасть ставатъ напълно годни и за работа. Растежътъ спира и се намалява еластичностьта на копитата, когато конетѣ се подковаватъ отъ ранна възрасть и се използуватъ за работа, докато сж още млади.

Предпочита се кончетата да се привикватъ на лека полска работа, слѣдъ като навършатъ три години. Особено внимание трѣбва да се обръща на приучването на конетѣ къмъ подковаване. И ако е правено почистване на копитата имъ отъ малки, тѣ привикватъ да даватъ кракъ доброволно за подковаване.

Подковаването на възрастнитѣ коне трѣбва да става всѣки 5—6 седмици, или въ 1 година всичко 8—9 пжти. Това правило у насъ рѣдко се спазва. Обикновено се спестяватъ 3—4 подковавания, безъ да се държи смѣтка, че съ това се развалятъ копитата на конетѣ. Подкованитѣ копита растатъ на месецъ по 1 см., а неподкованитѣ по 1 и пол. см. Като се носи дълго, подковата умалява и досажда на краката на животното, както тѣсна обувка на човѣка. А се измѣня и формата на копитата, стжпването става неправилно, ходътъ несигуренъ и схванатъ. За това старата подкова трѣбва да се снеме, да се изрѣже израстналиятъ рогъ, и, ако подковата не е износена, може да се прикове пакъ.

Слѣдъ подковаването стжпалото на копитата се намазва съ катранъ, за да се запази рогътъ отъ изсъхване. При коне, които работятъ по каменливи пжтища, особено презъ лѣтния месецъ, копитата лесно изсъхватъ и се почукватъ. За това се препоржчва въ такива случаи копитата да се измиватъ много добре 2—3 пжти седмично, да се подсушаватъ и слѣдъ това намазватъ съ безсолна свиска масъ. Недоброкачествени граниви смазки и минерални масла сж вредни за копитата. Смазването се препоржчва още при работене въ влага и кал, особено презъ зимата, но слѣдъ почистване и подсушаване.

Добрата и редовна ковка е едно отъ най-важнитѣ условия за работоспособностьта на коня.

Есенната орань

Слѣдъ изобиленъ дъждъ се създаватъ благоприятни условия не само за извършване на есеннатa сѣитба и други стопански работи, но и за подготовка на почвата за пролѣтнитѣ сѣитби. Презъ есеньта се извършва дълбоката есенна орань.

Земедѣлцитѣ отъ опитъ знаятъ, че при нашитѣ условия, въ борбата срещу честитѣ засушавания презъ пролѣтьта, най-ефикасното срѣдство е дълбоката есенна орань. Извършена въ дълбоки и груби бразди, тя улеснява поглъщането на всичката вода въ почвата, паднала като снѣгъ или дъждъ.

Така насъбраната въ почвата вода служи за сигуренъ резервоаръ на влага за посѣвитѣ при засушаване презъ пролѣтнитѣ или лѣтнитѣ месеци.

Грини за свинетѣ презъ есеньта

Докато угояването на млади свине е възможно презъ четиритѣ сезона на годината, този сезонъ (октомврий-декемврий), като по-хладенъ и предшествуващъ зимата, има и това преимущество, че презъ него съ най-голѣмъ успѣхъ се извършва угояването на по-възрастни и на изключени отъ разплодъ свине, отъ които се иска преди всичко добиването на тлъстини.

Презъ този сезонъ стопанството разполага съ редица отпадъци отъ хармана, полето, овощната и зеленчуковата градини, които трѣбва широко да се използуватъ. Съ това храненето на свинетѣ значително поевтинява.

Къмъ края на ноемврий времето вече се застудява, редомъ съ което постепенно се преминава къмъ пролѣтенъ режимъ на хранене.

Съхраняване на сѣното

Най-добре се съхранява сѣното въ сѣновали или въобще подъ покривъ. За това съветваме ония, които биха имали поне отчасти възможность, да си прибератъ сѣното подъ покривъ.

Когато сѣното се съхранява на открито, купитѣ се правятъ срѣдно голѣми. Много голѣмитѣ и много малкитѣ купи не сж за препоржчване — тѣ иматъ добри, но и лоши страни. При много голѣмитѣ купи въ случай, че сѣното се струпа малко по-влажно, изсушаването става трудно, рискътъ отъ разваляне е по-голѣмъ. При по-малкитѣ купи тая опасность се избѣгва.

Купитѣ се поставятъ на по-високи и оцедливи мѣста. При формирането на купитѣ трѣбва да се взематъ мѣрки и за предпазването имъ отъ наливане на дъждовна вода, като се знае, че сѣнни купи отъ по-лиснати фуражни растения — люцерна, фий, еспарзета по-лесно се наливатъ отъ дъждъ.

Защо се сѣе съ редосѣялка

У насъ най-разпространеният начинъ за сѣене на зърнени храни е ржчниятъ. Какъ се извършва това всѣки земедѣлецъ знае. Главнитѣ недостатъци на тоя начинъ на сѣитбата сж следнитѣ:

Хвърля се повече семе, отколкото е необходимо; разпредѣлението на семето по нивата не е равномѣрно; нѣкжде зърната падатъ на гжсто, другаде по-рѣдко, а нѣкжде оставатъ съвсемъ праздни мѣста; губи се време, а това важи особено при пролѣтната сѣитба, когато ще трѣбва да се бърза, за да се използува влагата въ почвата; при вѣтъръ не може да се сѣе; мжчно и лошо се засѣватъ дребнитѣ семена — люцерна, рапица, сусамъ, анасонъ и др; зърната не падатъ на еднаква дълбочина въ почвата, не поникватъ равномѣрно и растенията не узрѣватъ равномѣрно.

Това може да се избѣгне, ако се сѣе съ редосѣялка. Съ нея могатъ да се сѣятъ всички зърнени и фуражни растения. Тя може да се нагласява и за едри, и за дребни семена. Съ нея може да се сѣе и гжсто, и рѣдко. Предимствата на сѣитбата съ редосѣялка сж следнитѣ: сѣитбата е бърза и точна. За единъ работенъ день съ нея се засѣватъ 10 до 15 декара; може да се сѣе и въ вѣтровито време; пести се семе — три пжти повече, отколкото при ржчната сѣитба; редосѣялката иска добре и на време подготвена нива, така че стопанинътъ се принуждава къмъ правилна и навременна обработка на почвата; семената се поставятъ на нуждната дълбочина, така че тѣ могатъ правилно да използуватъ влагата, топлината и въздуха въ почвата, необходими за навременното имъ поникване. Посѣвътъ бива еднакъвъ — изравненъ, а реколтата по-добра по количество и качество; семената се поставятъ въ почвата на еднакво разстояние едно отъ друго, така тѣ използуватъ равномѣрно влагата и храната на почвата.

Отъ казаното до тукъ сж ясни предимствата на машината предъ ржчната сѣитба и добритѣ стопани трѣбва да я възприематъ. Доставката на редосѣялка може да стане на сътруднически начала — отъ нѣколко дребни стопани или мѣст. кооперация.

Запазване на добитъка отъ простуда

Домашнитѣ животни си почиватъ най-добре като лежатъ. Говедата напр., лежатъ много и преживятъ. Конетѣ лежатъ помалко. Ако лежи на хладенъ подъ, добитъкътъ се простудява и често пжти придобива разни болести. Затова смъртностьта всрѣдъ добитъка презъ зимата е най-голѣма.

За да се предпази добитъкътъ отъ простуда, мѣстото гдето лежи, трѣбва да бжде постлано съ суха слама. Дебелината на сламената постелка може да бжде до 20 см.

Всѣка сутринь сламата подъ заднитѣ крака на добитъка, която е намокрена, трѣбва да се махне и на нейно мѣсто да се сложи сламата, която е била подъ преднитѣ крака, а тамъ да се постави нова слама.

Разни болести при птицитѣ

Започнатъ ли кокошкитѣ да мратъ, още при първитѣ случай трѣбва да се съобщи на ветеринарния лѣкарь. Той ще даде необходимитѣ съвети и упжтвания за онова, което трѣбва веднага да се направи, и отъ своя страна ще вземе нуждитѣ мѣрки за извършване на дезинфекция и пр.

Понеже заразнитѣ болести по птицитѣ много бързо се разпространяватъ, колкото по на време се взематъ потрѣбнитѣ мѣрки, толкова тѣ сж по-резултатни и толкова по-малко сж жертвитѣ между птицитѣ и загубитѣ на стопанина.

Въ Вашия домъ
една плетачна машина ще донесе богатство!
ПЛЕТАЧНИТѢ МАШИНИ
ДИАМАНТЪ
сж известни въ цѣлия свѣтъ съ своята практичность, ненадмината здравина и безупречна плетка!
САМО при представителитѣ за Добруджа
Сапунаровъ & Имаретски
Добричъ, на Шадравана
Телефонъ № 80.

„ЕЛТА“
ГЕОРГИ СЕМОВЪ
ДОБРИЧЪ
ул. Царь Борисъ № 9.
Електрически материали, Технически артикули, Машини, уреди и части,
Радиоапарати,
Каучукови издѣлия и автомобилни гуми

За да се избѣгне спекулата при продажбата на дърва съ каруци, комисарствата въ провинцията сж задължили продавачитѣ предварително да претеглятъ дървата на общинския кантаръ и се снабдятъ съ бележка за точното имъ тегло. Тия бележки ще се представятъ на купувачитѣ.

— Кжде си забързалъ? Я качай да ти дамъ и на тебе една китка.

— Не ми трѣбватъ китки менъ — сопна му се Спасъ. — Китки... Видѣхъ азъ на кого давашъ киткѝтѣ ти...

Гиргиланъ смачка съ ржка бѣлата си брада и се засмѣ:

— Холанъ, Спасе! Младо момиче, какво да го правишъ! Свѣтътъ е за младитѣ, Спасе. Ние защо сме? Мене и тебе за нищо не ни бива.

— Не е тъй то...

— Тъй е, Спасе, тъй е. Ти като си нарамилъ тазъ пушка да не мислишъ, че ще уплашишъ нѣкого. Вардишъ моста отъ мишкитѣ. А работата младитѣ я вършатъ. Нощесъ пакъ слушахъ топа: бухъ бухъ!... Сърдцето ми се свива. Гинатъ момчетата, Спасе, гинатъ сиромашинкитѣ!..

Спасъ махна съ ржка и, подгоненъ отъ болката си, рече да си върви, но се повърна нѣколко крачки и завика:

— Не е тъй то, дѣдо Иване, не е тъй. Младость, казвашъ... Не може тъй — туй кжси рокли, копринени чорапи, бѣлило и червило — не може тъй, не. Да гледа тамъ да спести нѣкоя пара — това е то. Ако нѣмаха нужда, баща ѝ и майка ѝ нѣмаше да я направятъ учителка.

— Ама ти за учителката ли приказвашъ?

Но, тъй като Спасъ вече бързаше нагоре, Гергиланъ погледа, погледа следъ него, ядоса се и каза:

— Ама, че... шушумига... Гледай го ти него!...

Ядосанъ, задълбоченъ въ мислитѣ си, мжченъ и отъ болестьта си, Спасъ бързаше и не усѣти кога мина покрай общината, кога отмина и черквата. Той все още мислѣше за учителката. Въ балканското село, отдето войната бѣше го захвърлила тука, тоя бѣше училищенъ настоятель и затуй по навикъ, пъкъ и само отъ желание да пакости, каквато наклонность си имаше, той следѣше, какво прави учителката. Забелязалъ бѣше, че тя закъснява, ученицитѣ ще си издератъ очитѣ изъ двора, а нѣма кой да ги нагледа. Учителката четеше книги, свирѣше на китара, обличаше се въ селски дрехи и ходѣше съ момитѣ. Пишеше много писма и много писма получаваше. Ходѣше често въ общината и говорѣше съ писаритѣ. А веднъжъ бѣха дошли нѣкакви граждани и той я видя да пуши между тѣхъ цигара. Всичко туй Спасъ бѣше го наредилъ дума по дума на цѣли три страници и мислѣше да изпрати това писмо на инспектора. Но, тъй като оставаше неизписана още една страница, а нему му бѣше жалъ за хартията, реши да попълни още съ нѣщо писмото и тогава да го изпрати.

Чу се пѣсень къмъ края на селото и Спасъ се услуша. Приличаше да е войнишка пѣсень, мѣрнаха се бѣли войнишки шапки и коне. Идѣше войска — нѣщо твърде обикновено, защото шосето, което минаваше презъ село водѣше за фронта. Затуй и опълченцитѣ вардѣха моста. Спасъ реши да разбере всичко, както трѣбва и се опжти нататъкъ.

Край селото, на една широка поляна той видя стотина и повече войници, които бѣха наслѣзли отъ конетѣ си и ги развеждаха. Други войници забиваха колове съ опжнати вжжа между тѣхъ, трети копаяха дупки за огънь на кухнитѣ. Зазвъниха шпори, като че запѣха щурци и Спасъ се обърна: право къмъ него идѣше единъ офицеръ. Той бѣше безъ сабя, вървѣше разкрачено, както вървятъ всички кавалеристи, въ едната си ржка държеше бичъ и съ него шибаше по чизъма си. Бѣше младъ, широкоплещестъ, хубавелякъ.

— Ти, войникъ, отде си? — попита той Спаса.

Спасъ погледна това голобрадо момче, два пжти по-младо отъ него, и отговори по войнишки:

— Отъ тука сме, г-нъ подпоручикъ. Моста пазимъ.

(Края въ след. брой).

Добруджанска ПОЩА

ВЕСТНИКЪ ЗА ЗАЩИТА ИНТЕРЕСИТѢ НА ДОБРУДЖА

Редакция и администрация ул. „Гр. Маджистрати“ 1—Добричъ
Пощ. чек. с/ка 6772. Тел. № 30. За писма: пощ. кутия № 2.

Вас. Друмевъ и връзкитѣ му съ Добруджа

(Продължение отъ стр. 3-та).

тѣхъ предизвиква всеобщо задоволство срѣдъ всички духовни първенци на тази българска земя. Сигурно не ще да е случайно, че той бива ржкоположенъ за йеродяконъ въ с. Башъ-кьой, Тулчанско. Митрополитъ Григорий сжщата година (1873 г.) го ржкополага и за архимандритъ. Презъ м. октомврий 1873 г. В. Друмевъ получава длъжностьта протосингелъ на Доростоло червенската митрополия, а на следующата година е вече епископъ съ званието Климентъ Браницки. Сигурно, защото е познавалъ найдобре Добруджа и нейнитѣ културно-просвѣтни и духовни нужди, той е билъ назначенъ за управитель на добруджанския дѣль на тази епархия.

„Въ Тулча и Тулчанско Климентъ още при първитѣ си стжпки спечелва обичьта на населението, което въ негово лице вижда не само единъ достоенъ духовенъ пастиръ, но и олицетворение на всичко хубаво, каквото е способенъ да създаде българския народъ.“ Така пише за дейностьта на Климента въ Добруджа нейния известенъ историкъ и вещъ познавачъ на Възраждането ни, писательтъ Ст. Чилингировъ. „И тия чувства къмъ нея, — добавя той, — оставатъ неизмѣнни презъ време на цѣлата му дейность въ Добруджа“.

Въ потвърждение на това признание биха могли да се приведатъ много други свидетелства. Достатъчно е, обаче, да припомнимъ дописката на добруджанския учитель и възрожденецъ Маринъ Д. Тихчевъ, публикувана въ в. „Напредъкъ“ (г. X, бр. 85 отъ 13. III. 1876 г.), въ която за духовния водачъ и митрополитъ Климентъ сж казани следнитѣ ласкави думи: „Наистина, азъ бихъ ублажавалъ всичкитѣ страни, тъй да кажа, сподобили се съ такъвъ пастиръ, съ такава блага душа, която не щади ни трудъ, ни спокойствие, само и само за да види паството си и въ редъ, и въ съгласие, и на злачна страна, какъвто е нашиятъ епископъ“

Работилъ въ Добруджа, опозналь я, Климентъ Браницки трѣбва да се е чувствувалъ много привързанъ къмъ нея, щомъ въ едно писмо до Н. В. Пр. г. Григорий, презъ 1876 г., е могълъ да му пише: „Училищата вече се наредиха . . . Ще ли трае за дълго време направеното отъ мене или ще се развали . . . — това незнамъ, но това поне знамъ, че съмъ си изпълнилъ обязаноститѣ добросъвѣстно“ . . .

Ето още единъ фактъ, който красноречиво ни говори за добритѣ чувства, които добруджанскитѣ българи сж хранѣли къмъ епископъ Климентъ. На 13 декемврий 1875 г., при посрещането му въ с Касапъ-кьой, нѣкой си Д. С. Поповъ го е приветствувалъ съ слово, въ което между другото казалъ: „Днесъ сърдцата на всичкитѣ наши братя българи сж изпълнени съ неизказана радость, гдѣто ся били честити да видятъ, тій свой неродни пастири, които непрестанно са грижатъ за своето стадо и душата си полагатъ за него, за да го настанятъ въ Евангелската вѣра и да му покажатъ пжтьтъ, по който трѣбва да слѣдватъ, за да получатъ душитѣ имъ животъ вѣчний“.

За тѣзи добри чувства на митрополитъ Климентъ Добруджа ще му бжде за вѣчни времена признателна и благодарна.

П. Господиновъ

Заводи ТОМА САВОВЪ
Производство: Сапуни, туткали, гресове, тахъни, парфюмерия и пр.
— Собствено производство. —
ВАРНА
Кантора Кн. Александъръ 8. — Заводи Индустр. квартьлъ
Тел. 22-68 Тел. 25 19

Така сжщо фирмата закупува за нуждитѣ на фабриката въ Варна неограничено количество негодни за полезна работа: КОНЕ, МУЛЕТА и МАГАРЕТА.

Разрешения: Минист. на търговията № IV. 33. 16883/1941 Министер. земедѣлието, отдѣлъ санитарно-ветеринаренъ № 20977/1941 г.

Плащане въ брой веднага франко Варна

ЗАПИСВАНИЯТА

за ученици на Практическото Земедѣлско училище въ гр. Добричъ продължава. Презъ настоящата учебна година ще се приематъ за ученици съ завършено осн. образование.
Ученицитѣ се ползуватъ отъ безплатенъ пансионъ. **ОТЪ ДИРЕКЦИЯТА**

ИВАНЪ РУСАНОВЪ
ПОЗДАРСКИ-ВИНАРСКИ СКЛАДЪ „ГЪМЗА“
ВАРНА
Производство и търговия съ вина и спиртни питиета
на едро и на дребно

СЮДОСТРОПА
ТЪРГОВСКО АКЦ. ДРУЖЕСТВО
СОФИЯ, Аксаковъ 6.
За телеграми: СЮДОСТРОПА София
Телефонъ № 2-36-19.
Банки: Кредитна Банка — София

ХРОНИКА

Умоляватъ се т. пощенскитѣ станции въ селата да предаватъ навреме изпратенитѣ броеве на нашитѣ абонати.

Вестникътъ ни се разпраща най-редовно по пощата и нека нашитѣ абонати го изискватъ отъ пощата, когато не имъ се предаде на време. Отправя се, сжщо така молба и къмъ г. г. кметски намѣстници въ селата, кждето нѣма пощенски органи да наредятъ предаването на полученитѣ вестници безъ закжснение, тъй като въ редакцията ни се получаватъ постоянни писменни оплаквания на абонати, че не получавали редовно вестника.

Дирекцията на храноизносъ е взела мѣрки за снабдяване на скотовъдцитѣ и птицевъдцитѣ съ необходимия фуражъ за изхранване на добитъка и птицитѣ презъ зимата.

Въ Добруджа сж оземлени нѣколко стотинъ работници съ 25—35 декари земя. Тѣ ще получатъ и кредитъ за обработване на земята.

Забелязва се, че много отъ гражданитѣ, особенно въ покрайнинитѣ на града, хвърлятъ безразборно смѣтьта и разни др. остатъци, които силно замърсяватъ улицитѣ и имъ придатъ много лошъ видъ. Потрѣбно е да се внуши на тия граждани да хвърлятъ смѣтьта на опредѣленото мѣста. Сжщо се налага дългъ на Общината да постави върху електр. стълбове и другаде по главнитѣ улици специални тенекиени кутии, кждето гражданството да се приучи да хвърля всички непотрѣбни отпадъци тамъ. По тоя начинъ ще се избѣгне замърсяването, особенно на поглавнитѣ улици, кждето движението е по-оживѣно.

Въ Дуванъ-юваджаската община, е пустната подписка за записване вноски на Държания вжтрешенъ заемъ. Първата вноска е направена отъ кмета на общината г. Ас. Гранджевъ, който е внесълъ сумата отъ 5 хил. лв. и до днесъ вече сумата е нарастнала на 333 хил. лв. Подписката продължава. Изказваме похвала за отзивчивостьта на добруджанци, за тая имъ високопатриотична проява. Въ следния брой ще отпетаме имената на записалитѣ се по заема.

Търси се майсторъ-машинистъ за парна стабилна мажина 80/100 к. с. Постжпване ведага. Справка инж. М. Кутуевъ, с. Шерпенъ, балчишко и въ редакцията.

Настжпва сезонътъ, презъ който трѣбва тротоаритѣ на улицитѣ да бждатъ въ изредна здравина, за да може да се запази чистотата по улицитѣ и движението по тѣхъ да не причинява нежелателни замърсяване на дрехитѣ. Гражданитѣ трѣбва да си взематъ добра бележка и всѣки предъ своята кжща се погрижи да поправи счупенитѣ циментови плочи, за да се избѣгне натрупването на дъждовната вода подъ тѣхъ, която сетне изпръсква минувачитѣ и дава поводъ да се говори за липса на хигиена въ нашия градъ.

Много отъ улицитѣ на града ни, вследствие на падналитѣ дъждове се изпълватъ съ локви отъ застояла вода, която даже се смирисва и представлява гнѣздо на зараза. Това явление особенно е очебиюще въ търговския кварталъ и страничнитѣ улици, Налага се градската санитарна власть да обърне повечко внимание на това, като нискитѣ мѣста по улицитѣ се застелятъ съ пѣсъкъ и чакълъ.

Въ състава на Добруджанския народенъ театъръ влизатъ и известнитѣ артисти: г-жа Теофана Симеонова и г. Ив. Симеоновъ, познати на добричкото гражданство съ участието имъ въ роли отъ пиеситѣ „Бракъ и кариера“, „Пжтя на цвѣтята“ и др., които бѣха изнесени по време на гостувацтия въ градъ ни театъръ на Б. Денизовъ.

Печатница „Свѣтлина“ - Варна

Стремежитѣ на Рузвелтъ

По всички възможни начини Рузвелтъ се стреми да се намѣси въ европейската война и тѣзи негови стремежи ставатъ отъ день на день все по-силни. За постигането на своитѣ планове Рузвелтъ си е избралъ два пжтя чрезъ които да снабдява Англия съ оржжие, а именно: първиятъ презъ Гренландия и Исландия и вториятъ, за сега още само въздушенъ пжть презъ Бермудскитѣ острови - Наталъ, британското военно пристанище Батхърстъ, недалечъ отъ Дакаръ и презъ Суданъ къмъ Кайро, т. е. направо въ военната зона. За осжществяването на този планъ не малко допринесе и генералъ де Голъ, който се е настанилъ въ екваториална Африка. Вашингтонскитѣ империалисти отъ дълго време третиратъ западна Африка като своя зона на влияние и се надѣватъ наскоро да получатъ англійското наследство на черния континентъ. Летищата по този новъ въздушенъ пжть се строятъ отъ американски инженери и се намиратъ подъ контрола на американски офицери, сиречь предъ страха отъ едно наклуване въ западното полукълбо, Рузвелтъ безогледно крачи къмъ източното полукълбо. До кжде обаче, ще стигне американския президентъ въ този свой стремежъ ще ни покаже близкото бждеще.

Опредѣлени сж за Добруджа 150 хил. кгр. сортови семена, които понастоящемъ се раздаватъ чрезъ околийскитѣ агрономства.

Въ Добруджа е започнатъ прегледа на едноконитнитѣ домашни животни за откриване болестьта **сапъ.** Досегашнитѣ резултати говорятъ, че тая година броя на болнитѣ коне ще бжде значително по-малъкъ, отколкото презъ миналата година. Едновременно съ този прегледъ се преглеждатъ и всички кобили и жребци за откриване на болни отъ Доринъ или т. н. конски сифилисъ.

За предпазване пренасянето на болестьта шарка по овцетѣ въ стара България, предстояще е да се извърши инжектирането на всички овце противъ болестьта шарка, въ селата, лежащи на северъ отъ старата българо-румжнска граница на една дълбочина отъ 20 клм.

КНИЖНИНА

5 стопански книги безплатно

Редакцията на в. „Наше село“; въ желанието си да задоволи своитѣ читатели и имъ бжде полезна не само чрезъ вестника, но и чрезъ специална популярна стопанска литература, е издала следнитѣ 5 стопански книги, които изпраща веднага и безплатно на своитѣ редовни абонати:

1. Устрояване доходна овощна градина
2. Подържане овощната градина
3. Грижи за домашнитѣ животни
4. Доходно птицевъдство
5. Практически упжтвания по готварството.

Запишете се абонати на найстария и единственъ селски вестникъ. Годишенъ абонаментъ 80 лева. Редакция и администрация бул. „Царица Йоанна“ № 3 София.

ВСѢКА ДОБРА ДОМАКИНЯ ЗНАЕ
че германската шевна машина
ВЕСТА

нѣма скжперникъ по здравина практическо устройство и красота. Търсете я на рекламни цени при представителитѣ за Добруджа
Сапунаровъ & Имаретски
Добричъ, на Шадравана

ЕВРЕЙСКИЯТЪ ВЪПРОСЪ въ ФРАНЦИЯ

Ролята на еврейството. Мѣркитѣ на правителството.

Берлинъ, „Тукашниятъ в-къ „Нахтаусгабе“ като разглежда последнитѣ мѣроприятия на френското правителство за ограничение подмолната дейность на еврейскитѣ и комунистически елементи, пише:

Заставайки на чело на управлението на Франция, маршалъ Петенъ обеща на френския народъ, че ще изведе страната отъ хаоса, въ който я бѣха хвърлили нейнитѣ бивши управници.

Известно е, че до деня на френската катастрофа, евреитѣ играеха важна роля въ културния, стопански и политически животъ на страната. Военолюбцитѣ, които успѣха на времето, да обвржатъ Франция о колесницата на Англия и да хвърлятъ френския народъ въ една нему съвършено не нужна война, се чувствуваха твърде много задължени на еврейството. Работитѣ бѣха стигнали дори до тамъ, щото презъ 1939 год. Масонскиятъ м-ръ на вжтрешнитѣ работи Саро, заедно съ м-ра на колониитѣ Манделъ, чието влияние далечъ надхвърляше ресоритѣ на неговото министерство, прокараха въ камарата законъ, предвиждащъ тъмниченъ затворъ за всѣки, който се осмелява да обиди нѣкой еврейнъ. На вестницитѣ дори не бѣ позволено, да наричатъ съ думата „евреи“ грамадната маса отъ еврейски пришелци отъ другитѣ страни, а трѣбваше да ги назоваватъ „чужденци“. Едва следъ катастрофата можа да се изясни истинската роля, играна отъ евреитѣ въ живота на френския народъ.

Първата мѣрка на маршалъ Петенъ бѣ анулирането на закона отъ 1870 г., който даваше на алжирскитѣ евреи, тъй многобройни въ Франция, правото на френско поданство. Тъкмо тѣзи евреи бѣха най-голѣмитѣ протиници на маршалъ Петенъ и правѣха всичко възможно, да саботиратъ неговитѣ усилия за омиротворението на страната. Тази мѣрка на маршала не произлизаше отъ никакви расови подбуди. Тя бѣше плодъ на една реална политика. Сжщо така и останалитѣ мѣрки, взети отъ правителството на маршалъ Петенъ по отношение на евреитѣ не се дължеха на нѣкакви расови подбуди, като напр. въ Германия, а се дължеха на чисто практичната необходимость.

Когато стана видно, че катастрофата на Франция е неизбѣжна, еврейската плутокрация избѣга въ Англия и Америка. Еврейскитѣ банкери и финансисти, подновиха отъ чужбина борбата си срещу правителството на маршалъ Петенъ. Дори евреинътъ Манделъ се опита, да образува едно противно на Петенъ правителство въ Мароко. Въ отговоръ на тази враждебна дейность, въ Виши бѣ издадена една наредба, чрезъ която на правителството се даваше правото да конфискува имуществата на забогатѣлитѣ въ чужбина евреи и да имъ се отнеме френското поданство. Презъ октомврий 1940 год. бѣ издаденъ другъ декретъ, чрезъ който се вземаха по-ефикасни мѣрки срещу разрушителната дейность на еврейството въ Франция.

Напоследъкъ бѣ образуванъ единъ тъй нареченъ „Комисариятъ по еврейскитѣ въпроси“; на чело на който бѣ поставенъ енергичниятъ г-нъ Валентинъ, чийто мѣрки за разрешаването веднажъ за винаги на еврейския въпросъ въ Франция даватъ основание да се предполага, че най-после е налучканъ правиятъ пжть.

Б.Т.А.

ДОБРУДЖАНЦИ! гости на Варна
Семейния аперитивъ и карнацария
„ЧУЧУЛИГА“
на пл. „Мусалла“ подъ кооп. „Балканъ“
Ви предлага при отмора, всрѣдъ уютна обстановка — първокачествени вина, ракии и др. спиртни напитки.
ОТЛИЧНА СКАРА, обзавеждана отъ майсторъ-специалистъ.
Всички при аперитивъ „ЧУЧУЛИГА!

ПЕЧАТНИЦА „СВѢТЛИНА“ — ВАРНА, срещу хотелъ „Преславъ“, печати всѣкакви търговски и др. книжа, вестници и брошури, тефтери и пр. на износни цени. Печати сжщо и музик. ноти.